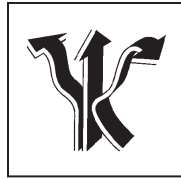

Міжрегіональна Академія управління персоналом
Українсько-Азербайджанський інститут соціальних наук
і самоврядування Г. А. Алієва
Міжнародна Кадрова Академія
ГО “Всеукраїнська асамблея докторів наук з державного управління”
Всеукраїнська Академія наук публічного управління

МАУП

ПРОБЛЕМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Випуск 4

Матеріали

*Всеукраїнської науково-практичної конференції
“Українське суспільство: контури інновацій”
м. Київ, МАУП, 30 березня 2017 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2017

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 2 від 22.02.17)*

Редакційна колегія:

*М. Н. Курко (голова), д-р юрид. наук, проф.;
М. Ф. Головатий (заступник голови), д-р політ. наук, проф.;
А. А. Ігнатченко (відповідальний редактор), канд. техн. наук;
О. В. Баєва, д-р біол. наук, проф.;
І. П. Бідзюра, д-р політ. наук, проф.;
В. М. Воронін, д-р іст. наук;
В. Б. Захожай, д-р екон. наук, проф.;
В. І. Литвиненко, д-р юрид. наук, доц.;
Є. О. Романенко, д-р наук з держ. упр., проф.;
В. В. Рябцев, канд. техн. наук, доц.;
В. І. Цибух, канд. філос. наук, доц.*

*Матеріали подано в авторській редакції.
Відповідальність за зміст та орфографію матеріалів несуть автори.*

Проблеми модернізації України : [зб. наук. пр.] / МАУП. — К.: ДП
“Видавничий дім “Персонал”, 2008 —

С76 Вип. 4: Матеріали Всеукр. наук.-практ. конф. “Українське суспільство:
контури інновацій”, 30 березня 2017 р. / редкол. : М. Н. Курко (голова)
[та ін.]. — 2017. — 348 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У пропонованому збірнику подано тези учасників науково-практичних
конференцій з проблематики широкого кола аспектів процесу системної модерніза-
ції України.

Для науковців, громадсько-політичних діячів, студентів, а також усіх, хто
цікавиться розвитком Української держави і світовим досвідом проведення модер-
нізаційних процесів.

ББК 63.3(4УКР)я43+67.9(4УКР)301я43

Романенко Євген Олександрович, Чаплай Ірина Віталіївна Філософія життя та її широке звернення до проблем існування людини	57
Романова Лідія Василівна Напрями розвитку маркетингового менеджменту на машинобудівних підприємствах	60
Рубанець Олександра Михайлівна Інформаційне суспільство в Україні: інновації та тенденції розвитку	63
Сафонова Віра Євгенівна Інноваційна праця в господарській діяльності підприємств	65
Белова Олена Іларіонівна, Кайдашев Роман Петрович Місцеві вибори: аналіз практики розгляду спорів адміністративними судами	68
Єрескова Тетяна Володимирівна, Мазурик Олег Володимирович Концептуалізація безробіття як соціального явища в умовах соціальних невизначеностей	72
Головач Наталія Василівна, Дороховський Олександр Миколайович Напрями удосконалення кадрової політики медичних закладів	75
Авсієвич Алла Валеріївна Арбітражна угода як основа компетенції міжнародного комерційного арбітражу	78
Баранівський Віталій Васильович, Горбов Владислав Володимирович, Білоног Юлія Сергіївна Соціальна відповідальність освіти: соціологічний аналіз стану та перспективи забезпечення	81
Бельська Тетяна Валентинівна Ціннісна свідомість як провідна форма світогляду громадян	84
Бисенбаєв Файзулла Куанбаєвич Ідея громадянського общества в контексте інноваційної проблематики	87
Бігдаш Володимир Дмитрович Чинники формування стратегії інновацій у страхуванні	91
Біленко Лілія Миколаївна Соціальне сирітство як сучасна проблема суспільства	93
Бондар Юрій Володимирович Інформаційна безпека в контексті інноваційних трансформацій: доктринальне бачення	96
Бондаренко Наталія Олександрівна Дефініції визначення соціального проектування	101
Бортник Валентин Анатолійович, Зозуля Марта Віталіївна Адміністративно-правові проблеми управління в економічній сфері	104
Братусь Ганна Анатоліївна Методичний підхід до оцінки ефективності кредитної політики комерційного банку	107

ІННОВАЦІЙНА ПРАЦЯ В ГОСПОДАРСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

В умовах розвитку інноваційної діяльності в нашій країні постає завдання визначення місця і ролі інноваційної праці, яка має свої певні особливості, у господарській діяльності підприємств.

Праця поділяється на творчу і нетворчу (виконавська праця). Почнемо з останньої, щоб далі основну увагу приділити предмету нашого розгляду — інноваційній праці, як одному з видів творчої праці.

Виконавська праця — вид праці, в процесі якої фахівець виконує будь-які доручення. Скажімо, для економіста практика — це виконання діючих інструкцій, положень, методичних рекомендацій, наказів, розпоряджень тощо. Наприклад, визначення розмірів податків, які стягуються, розрахунки заробітної плати. Творчість тут не тільки не заохочується, але навіть забороняється.

Особливості виконавських робіт в тому, що вони багаторазово повторюються, не носять дослідницького характеру, тобто ординарні, рутинні, пасивні з позицій поліпшення роботи підприємств, хоча також важливі і значимі для успішної їх роботи.

Творча праця передбачає, що фахівець створює щось нове, оригінальне, використовуючи особисті здібності самостійного, творчого мислення.

Наприклад, конструктори створюють нові механізми, машини, споруди або окремі їх частини. Менеджери приймають управлінські рішення, виконання яких покращує роботу підприємств. Суб'єктами творчої праці є конструктори, менеджери, вчені.

При відсутності інноваційної діяльності на підприємстві творча праця має два види:

1. Праця вчених неінноваторів, які не приймають участі в інноваційній діяльності. Є і такі навіть у наукових підрозділах підприємств.
 2. Праця менеджерів та інженерів, які беруть участь в поліпшенні роботи підприємств, але не мають відношення до інноваційної діяльності підприємств.
- Під час інноваційної діяльності підприємств творча праця має три різновиди:

1. Праця вчених інноваторів.
2. Праця конструкторів, яка за своєю суттю є творчою інноваційною.
3. Праця менеджерів та інженерів інноваторів.

Щоб глибше розібратися в цих видах праці, звернемося до поняття і структури інноваційних процесів.

“Інноваційний процес — перетворення нововведення в інновацію за допомогою послідовного або паралельного проходження через його етапи.

Нововведення — нова, а також представлена у вигляді нової комбінації вже відомих елементів наукова, технічна, технологічна розробка або винахід (пристрій, метод, послуга), що має нові споживчі властивості або сфери застосування. Наявність нововведення є необхідною умовою початку інноваційного процесу [1].

Ми згодні з цією позицією, але зробимо лише одне доповнення. Інноваційний процес включає наступні укрупнені етапи [2]:

- генерація інноваційних ідей;
- науково-дослідні роботи вчених;
- доробка нововведень на підприємствах;
- впровадження нововведень в практику.

Відповідно з цим: спочатку інноваційні ідеї та науково-дослідні роботи, які виконуються вченими інноваторами технічних і управлінських наук; потім інноваційні нововведення та інновації, які здійснюються конструкторами і менеджерами інноваторами.

Інакше кажучи, суб'єктами інноваційної праці є вчені інноватори і конструктори (їх праця завжди інноваційна), а також менеджери та інженери інноватори.

Далі потрібно ще одне пояснення. Існують інновації двох типів:

Тип, А, коли авторами інновацій є самі підприємства;

Тип, Б, коли підприємства запозичують інновації в інших підприємств або організацій, тобто здійснюють їх в порядку поширення (дифузії).

У першому випадку підприємства виконують весь інноваційний процес, тобто генерують інноваційні ідеї, виконують наукові дослідження, розробляють нововведення, впроваджують їх у практику. Тут суб'єктами виступають вчені інноватори, конструктори, менеджери та інженери інноватори. Справжній варіант властивий великим підприємствам, які в своєму складі мають науково-виробничі підрозділи, наприклад, науково-виробничим об'єднанням як єдиним науково-господарським комплексам.

У другому випадку підприємства тільки “прив'язують” запозичені нововведення до своїх конкретних умов і здійснюють інновації.

Очевидно, що тут суб'єктами нововведень є лише інженери і менеджери інноватори. На нашу думку, інноваційна праця — це різновид творчо-дослідницької праці вчених, менеджерів, конструкторів, інженерів та інших учасників інноваційних процесів, кінцевою метою якої є нововведення (інновації).

Не залишається осторонь інноваційної діяльності і освіта, точніше вища освіта.

Інноваційна праця є досить складною, тому навчання фахівців — інноваторів під силу тільки вищій школі. Не кожен фахівець здатний продуктивно приймати участь в інноваційній діяльності, для цього він повинен володіти спеціальними знаннями і вміннями. Ось чому в останні роки в українській вищій освіті видаються підручники з інноваційного менеджменту, створюються кафедри інноваційного менеджменту, в номенклатурі спеціальностей наукових працівників особливо виділено “управління інноваціями”. Творчий процес триває, проте, ми готові висловити ряд рекомендацій:

1. У підручниках і навчальних посібниках з менеджменту, необхідно посилити увагу до навчання студентів інноваційному менеджменту. Між тим у багатьох з них він розглядається досить поверхово, а не як найважливіша складова менеджменту.
2. У спеціальних підручниках і навчальних посібниках з інноваційного менеджменту доцільно не забувати необхідну участь вчених в інноваційній діяльності. Без наукових ідей і наукових досліджень їй не обійтися. Іншими словами інноваційний менеджмент повинен охоплювати і науково-дослідні етапи інноваційних процесів.
3. Представляє інтерес написання підручників і викладання лекцій з курсу “Інноваційна діяльність”, де вже обов'язково повинні розглядатися всі етапи інноваційних процесів, а не тільки ті, які пов'язані з працею менеджерів. Менеджмент важлива, але не вичерпна частина комплексу інноваційної діяльності.

4. У науковій і навчальній літературі з менеджменту, інноваційного менеджменту, інноваційної діяльності, економіки та соціології праці належне місце слід приділяти питанням специфіки інноваційної праці. Поки це, на жаль, залишається “білою плямою” для справжніх наук, тому що поняття і особливості інноваційної праці досі в науках про працю належним чином не досліджені.
5. Необхідно розширення спеціальних наукових досліджень з проблем творчої праці, роль якої в умовах ринкової економіки незмірно підвищується.

Джерела

1. Николаев А. И., Лисин Б. К. Инновационная культура как культура перемен (проблема, задачи, дефиниции, предложения) // Инновации. — 2002. № 2–3. — С. 86.
2. Сафонова В. Є. Вища освіта — ресурс формування інноваційної економіки: монографія / В. Є. Сафонова. — К.: Аграр Медіа Груп, 2011. — 336 с.